

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Strzelinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Placety

Protokolant: Karolina Pilch- Babczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r. w Strzelinie

sprawy z powództwa **K. G.**

przeciwko **Z. G.**

o alimenty

I. zasądza od pozwanego Z. G. alimenty na rzecz K. G. w kwocie po 600,- (sześćset) zł miesięcznie, poczynając od dnia 14 sierpnia 2015r. płatnych do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek raty do rąk K. G.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego Z. G. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. sądu) kwotę 366 zł tytułem opłat sądowych w tym za klauzulę wykonalności, od których powódka była zwolniona z mocy ustawy;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki w dniu 14 sierpnia 2015 roku (data wpływu) wniosła pozew przeciwko Z. G. o zasądzenie na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie 1200 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniej poczynając od dnia 19 listopada 2014 roku płatnych do 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, nadanie wyrokowi klauzuli natychmiastowej wykonalności, zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, zwrotu przez pozwanego alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie płaconych od listopada 2014 roku do maja 2015 roku przez matkę małoletniej powódki – W. G. do rąk pozwanego Z. G..

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa wskazała, że małoletnia powódka jest dzieckiem pochodzącym z małżeństwa W. i Z. G., urodzonym (...). Małżeństwo to zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu dnia 5 lutego 2009 roku bez orzekanie o winie, ale orzeczono wówczas, iż miejsce zamieszkania małoletniej K. jest u ojca Z. G.. Małoletnia K. mimo zamieszkiwania z ojcem wykazywała chęć zamieszkania z matką, coraz częściej przebywała w miejscu zamieszkania matki i nie chciała wracać do domu ojca. Dnia 19 listopada 2014 roku tut. Sąd wydał postanowienie tymczasowe, na podstawie którego małoletnia mogła zamieszkać z matką. Od tego czasu małoletnia mieszka u matki, a ojciec w żaden sposób nie kontaktował się z córką, ani też nie łożył na jej utrzymanie, a wręcz przetrzymuje jej alimenty płacone od listopada 2014 roku do maja 2015 roku przez matkę, a to matka całkowicie utrzymywała córkę. Obecnie małoletnia jest na wyłącznym utrzymaniu matki W. G., której dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej są na poziomie 3000 zł, a z których płaci alimenty na rzecz syna M. w kwocie 430 zł miesięcznie i dorosłego syna M. w kwocie 400 zł miesięcznie. Oprócz płaconych synom alimentów matka czasami kupuje synom odzież, słodycze, a także wozi obiady do ich miejsca zamieszkania, czyli bierze czynny udział

w ich wychowaniu i utrzymaniu, a czego nie można powiedzieć o ojcu małoletniej, albowiem od wyprowadzenia się córki nie utrzymuje z nią żadnych kontaktów, nie łoży na jej utrzymanie. Małoletnia powódka chodzi systematycznie do psychiatry i bierze leki na depresję, jak również leki na alergię, a także nosi soczewki kontaktowe. Małoletnia jest pod opieką poradni hematologicznej ze względu na silną anemię na co również przyjmuje leki. Ma nadwagę, którą trzeba leczyć u dietetyka i stosować dietę. Małoletnia obecnie jest w klasie maturalnej LO w S. co wiązać się będzie z korepetycjami i materiałami pomocniczymi, a także z opłatami szkolnymi, przyborami, książkami i odzieżą.

W odpowiedzi na pozew (k. 16) pozwany Z. G. wniósł o odrzucenie pozwu w całości, w przypadku nieodrżucenia pozwu wniósł o zasądzenie na rzecz K. G. kwoty alimentów współmiernie do potrzeb i sytuacji każdego z trójki rodzeństwa i dochodu pozwanego, oddalenie wniosku o zabezpieczenia powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, że pozew o alimenty złożony w imieniu małoletniej K. G. przez przedstawicielkę ustawową W. G. podjął w dniu 22 października 2015 roku, natomiast z dniem 23 sierpnia 2015 roku K. G. stała się pełnoletnia, a co za tym idzie matka utraciła z mocy prawa status przedstawiciela ustawowego. W związku z czym nie może ona reprezentować pełnoletniej córki, co uzasadnia wniosek o odrzucenie pozwu z powodu braku zdolności procesowej.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku, pozwany zwraca uwagę, że na podstawie postanowienia tymczasowego z dnia 19 listopada 2014 roku o powierzeniu bieżącej pieczy nad małoletnią jej matce, małoletnia zamieszkała w mieszkaniu przy ul. (...) w S., które to mieszkanie jest współwłasnością pozwanego w 50%. Nie jest zatem prawdą, że pozwany nie współuczestniczy w utrzymaniu córki. Ponieważ K. korzysta z mieszkania wraz z matką W. oraz jej konkubentem, według pozwanego, należy uznać, że małoletnia korzysta z części należącej do niego. Co biorąc pod uwagę ceny najmu w S. oznacza, iż pozwany przysparza córce przez fakt korzystania z jego części mieszkania kwotę co najmniej 600 zł miesięcznie. Zdaniem pozwanego zabezpieczenie potrzeb mieszkaniowych córki uznać należy za jedną z form wykonywania obowiązku alimentacyjnego. Dochód brutto pozwanego za rok 2014 wyniósł 43592,50 zł po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, dochód roczny pozwanego wyniósł 30424,11 zł, co daje średni dochód miesięczny 2535,11 zł. Pozwany oprócz dochodu dysponuje alimentami na rzecz najmłodszego syna – M. G. (1) w wysokości 430 zł. Cały ten dochód przeznaczony jest na utrzymanie pozwanego wraz z dwoma mieszkającymi z nim synami – małoletnim M. oraz pełnoletnim i uczącym się M.. Od momentu uzyskania pełnoletności przez M., jego matka W. G. przelewa zasądzoną kwotę alimentów w wysokości 300 zł, na jego konto osobiste. W. G. przejęła kontrolę nad kontem osobistym syna, poprzez posiadanie i korzystanie z karty debetowej na własne potrzeby, ponadto zawłaszczyła pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 5000 zł z oszczędności, które M. zbierał na własne potrzeby, pod pozorem pożyczki. Do dnia dzisiejszego syn nie odzyskał pieniędzy. Co sprawiło, że od stycznia 2014 roku M. nie przyczynia się do pokrycia swojego utrzymania i jest na wyłącznym utrzymaniu pozwanego. Od października starszy syn – M. podjął studia na Politechnice (...), pozwany opłaca synowi koszt zakwaterowania na stacji w kwocie 600 zł miesięcznie. Młodszy syn M. od września 2014 roku rozpoczął naukę w Gimnazjum nr 2 w S., co łączy się ze znacznym wzrostem wydatków. Ponadto pozwany zmuszony był opłacić zaległość podatkową za rok 2014 w kwocie 16606 zł za nieruchomości przy ul (...), których to nie opłaciła przedstawicielka ustawowa, a której jest współwłaścicielem. W 2015 roku pozwany był z tego tytułu pod groźbą egzekucji zapłacić za pozwaną 30539,30 zł.

Na posiedzeniu rozprawy w dniu 26 lutego 2015 roku (k. 164v) pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 430 zł miesięcznie na rzecz córki K. G..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w niniejszej sprawie

K. G. urodzona (...) pochodzi ze związku małżeńskiego Z. i W. G.. Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2009 roku w sprawie o sygn. akt XIII RC 3445/08 rozwiązano małżeństwo W. i Z. G. bez orzekania o winie. Władzę rodzicielską powierzono na równych prawach obojgu rodzicom i ustalono miejsce pobytu małoletnich dzieci przy Z. G.. Ponadto zasądzono od W. G. alimenty na rzecz małoletnich dzieci w kwocie po 300 zł miesięcznie.

Postanowieniem tymczasowym Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 19 listopada 2014 roku w sprawie o sygn. akt VIII Nsm 167/14 na czas trwania postępowania o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej nad mał. K. G. sprawowanie bieżącej pieczy nad małoletnią K. G. powierzono W. G..

dowód:

- odpis skrócony aktu rodzenia K. G. -k. 4 ;
- odpis wyroku SO we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt XIII RC 3445/08 -k. 5;
- odpis wyroku SR w Oławie w sprawie o sygn. akt VIII RC 11/14- k. 6;
- odpis postanowienia SR w Oławie w sprawie i sygn. akt VIII Nsm 167/14 -k. 7;

Małoletnia K. G. w dniu 23 sierpnia 2015 roku osiągnęła pełnoletność. Obecnie powódka jest uczennicą III klasy Liceum Ogólnokształcącego w S.. Zamieszkuje wraz z matką i pozostaje na jej utrzymaniu. Choruje na astmę oraz ma alergię na kurz, roztocza oraz sierść zwierząt. Koszt zakupu leków na astmę i alergię wynosi około 30 zł. Nadto, powódka jest pod opieką poradni hematologicznej ze względu na niedokrwistość. Powódka ze względu na depresję korzysta z pomocy psychiatry w (...) w M.. Wizyty mają miejsce na NFZ a koszt zakupu leków wynosi ok. 20 zł. Powódka uczęszcza na zajęcia dodatkowe w ramach szkoły, które są nieodpłatne . Koszt zakupu książek wynosił 400 zł. Powódka na zakupu odzieży i obuwiwy wydatkuje kwotę ok. 250-300 zł, na zakup środków czystości 100 zł. Powódka posiada telefon i jego opłata wynosi 70 zł miesięcznie.

Matka powódki prowadzi działalność gospodarczą z w zakresie sprzedaży mebli i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 2500-4000 zł miesięcznie. Na koszt utrzymania mieszkania składa się: opłata za czynsz 200 zł, energia 169 zł, woda 178 zł, Internet 80 zł, abonent TV 69 zł, ogrzewanie 380 zł. Koszty utrzymania dzielone są na 3 osoby. Z matką powódki zamieszkuje również jej partner. Matka na żywność powódki wydatkuje kwotę około 450 zł miesięcznie. Na zakup soczewek wraz z płynem dla córki wydatkuje kwotę 90 zł miesięcznie.

Pozwany nie kontaktuje się z córką od listopada 2014 roku.

dowód:

- przesłuchanie powódki K. G. -k. 164v ;
- zaświadczenie LO w S. z dnia 23.10.2015r. – k. 39;
- przesłuchanie świadka W. G. -k. 40 – 40v, 165 ;
- dokumentacja medyczna- k. 113, 118;
- testy alergiczne -k. 119 ;
- pismo PZP w M. z dnia 06.11.2015- k. 48;
- rachunki i faktury VAT- k. 79 – 138;

Pozwany również prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sklepu meblowego w S. i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości co najmniej 2500 zł netto. Za rok 2014 wykazał dochód w wysokości 43,592,50 zł brutto, po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne dochód wyniósł 30424,11 zł. Na koszt utrzymania domu składa się opłata za gaz 250-300 zł, prąd ok. 180 zł, Internet 90 zł , opłata za wodę ok. 90 zł oraz telefon komórkowy 48 zł.

Pozwany zamieszkuje z dwoma synami pełnoletnim M. G. (2) i małoletnim M. G. (1). Małoletni M. G. (1) jest uczniem I klasy Gimnazjum nr 2 im. Żołnierza Polskiego w S.. Pełnoletni M. G. (2) studiuje na Politechnice (...), pozwany ponosi

opłatę za stancję w wysokości 600 zł. Matka W. G. płaci alimenty na rzecz syna na jego osobiste konto w wysokości 400 zł plus 200 zł spłaty pożyczki, którą zaciągnęła u syna. Na rzecz mał. syna płaci alimenty w wysokości 430 zł miesięcznie. Chłopcy odwiedzają matkę w jej miejscu zamieszkania. Małoletni M. G. (1) prawie codziennie jest u matki po szkole i spożywa u niej posiłki.

dowód:

- przesłuchanie pozwanego Z. G. -40, 40v – 41, 164v – 165;
- przesłuchanie świadka M. G. (2)- k. 164;
- zaświadczenie z US -k. 20 ;
- zaświadczenie z ZUS- k. 21 ;
- zaświadczenie z Gimnazjum nr 2 w S.- k. 23;
- Politechnika (...) certyfikat M. G.- k. 38;
- umowa najmu -k. 24 – 26 ;

Sąd zważył, co następuje :

Podstawą żądania roszczenia zasądzenia alimentów od pozwanego Z. G. na rzecz K. G. jest przepis art. 133 § 1 k.r.o. w związku z art. 135 k.r.o..

W myśl art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl utrwalonego stanowiska judykatury i piśmiennictwa przekroczenie przez dziecko progu pełnoletności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jego rodziców. Zdolność dziecka do samodzielnego utrzymania się może nastąpić zarówno przed, jak i po osiągnięciu pełnoletności i to owa zdolność, a nie wiek dziecka, jest kryterium decydującym o wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego rodziców.

Zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają dwie przesłanki, mianowicie: usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (art. 135 kro). Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność, wyrażająca się tym, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1974 r. (III CZP 41/47, OSN 1975, poz. 76) określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica w utrzymanie i wychowanie dziecka. Spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku. Uzyskanie pełnoletności nie zmienia bowiem sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko pobiera naukę w szkole lub na uczelni i na czas nią przeznaczony wykorzystuje rzeczywiście na zdobycie kwalifikacji zawodowych (orz. SN z dn. 16.12.1987 r.).

Zgodnie z utrwalonymi w doktrynie poglądami przez usprawiedliwione potrzeby rozumieć należy te potrzeby, które zapewniają uprawnionemu prawidłowy rozwój fizyczny, duchowy, możliwości zdobywania wiedzy i kwalifikacji zawodowych. Potrzeby te dotyczą zarówno środków utrzymania, jak również środków wychowania. Dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania to przede wszystkim zapewnienie mu mieszkania, wyżywienia, ubrania czy opieki

w leczeniu. Zaspokojenie potrzeb w zakresie wychowania obejmuje oprócz środków finansowych, także osobistą troskę o rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie do samodzielnego utrzymania się uprawnionego.

Natomiast przez pojęcie „ możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane z majątku zobowiązanego, ale te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że powódka K. G. nie jest w stanie jeszcze utrzymać się samodzielnie oraz nie posiada majątku, z którego dochody pozwalałyby na pokrycie jej kosztów utrzymania. Pozwany nie kwestionował swojego obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka co do zasady, nie zgadzał się natomiast jedynie z wysokością świadczenia dochodzonego przez powódkę reprezentowaną przez matkę W. G., uznając je za wygórowane. Ostatecznie na posiedzeniu rozprawy pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 430 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz córki.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż K. G. ma obecnie 18 lat, uczęszcza do klasy maturalnej Liceum Ogólnokształcącego w S.. Powódka pozostaje pod opieką poradni hematologicznej, jest alergikiem oraz korzysta z pomocy psychiatry.

Uwzględniając zasady doświadczenia życiowego oraz mając na uwadze poziom życia rodziców dziecka i potrzeby w zakresie zakupu obuwi i odzieży, środków czystości i pielęgnacji, żywienia, leków, potrzeby edukacyjne, Sąd uznał, że całkowity koszt utrzymania powódki K. G. kształtuje się na poziomie około 1325 złotych miesięcznie.

Na powyższe wydatki związane z utrzymaniem powódki składają się : koszt żywienia 400 zł, zakup środków czystości i higienicznych 100 zł, zakup odzieży i obuwi 200 zł, zakup soczewki wraz z płynem 90 zł, koszty związane z edukacją 50 zł, leki i wizyty lekarskie 50 zł, dentysta 50 zł, koszty związane z rozrywką 50 zł, koszt utrzymania mieszkania przypadający na powódkę ok. 335 zł (tj. 1/3 z łącznej kwoty 1007 zł). Powyższe wydatki zdaniem Sądu wyczerpują wszelkie usprawiedliwione potrzeby powódki. Sąd do kosztów utrzymania powódki nie zaliczył rachunków za internet i telefon, albowiem są one wliczane do kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez matkę powódki – W. G..

Ustalając wysokość kosztów utrzymania powódki Sąd oparł się przede wszystkim na przesłuchaniu powódki i jej matki oraz na podstawie dołączonych przez powódkę dokumentów w postaci faktur VAT, rachunków oraz zaświadczeń lekarskich dotyczących jej zdrowia.

Przy tak określonych per saldo potrzebach miesięcznych powódki zasadnym jest w ocenie Sądu obciążenie pozwanego obowiązkiem łżenia na rzecz córki tytułem alimentów kwoty po 600 złotych miesięcznie.

Obecnie pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży mebli. Pozwany deklaruje miesięczne dochody na poziomie ok. 2500 zł miesięcznie. Koszt utrzymania mieszkania kształtuje się na poziomie ok. 700 zł. Pozwany ma na utrzymaniu 2 synów. W ocenie Sądu możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego należało ocenić na poziomie wyższym niż deklarowane przez pozwanego tj. na poziomie co najmniej 3500-4000 zł miesięcznie. Na powyższe wskazuje poziom życia pozwanego jak i wysokość wydatków ponoszonych na utrzymanie synów i domu.

Mając na uwadze powyższe i zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz całokształt okoliczności, Sąd uznał, aby udział pozwanego w kosztach utrzymania powódki kształtował się w kwocie po 600 zł miesięcznie (co nie stanowi nawet 50 % usprawiedliwionych potrzeb córki), począwszy od dnia 14 sierpnia 2015 roku tj. od dnia wniesienia pozwu. Powyższa kwota alimentów, zdaniem Sądu pozwoli na zaspokojenie bieżących usprawiedliwionych potrzeb dziecka a z drugiej strony nie doprowadzi pozwanego do niedostatku. Ustalając wysokość alimentów Sąd, wziął również pod uwagę okoliczność, iż pozwany od momentu wyprowadzenia się K. G. do matki nie kontaktuje się z córką zarówno bezpośrednio jak i pośrednio oraz w żaden sposób nie przyczynia się do jej utrzymania, chociażby poprzez kieszonkowe czy też zakup prezentów okolicznościowych.

Dlatego też, uznając, iż powództwo o zasądzenie alimentów zasługuje na uwzględnienie częściowo, Sąd, na podstawie art. 133 k.r.o. w związku z art. 135 k.r.o., orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku. W punkcie III sentencji wyroku oddalono powództwo w pozostałym zakresie jako nadmiernie wygórowane i nie znajdujące odzwierciedlenia w zebranych materiałach dowodowych niniejszej sprawy. Żądanie zasądzenia alimentów od dnia 19 listopada 2014 roku nie zasługuje na uwzględnienie albowiem powódka jak i jej pełnomocnik nie przedstawili Sądowi jakichkolwiek wydatków, okoliczności i dowodów wskazujących że powódka ma niezaspokojone potrzeby.

W oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.